

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De substitutione, quæ sit per fideicommissionem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

tatis illi decesserint. Tertia dicitur Exemplaris sic dicta, quia introducta est ad exemplum pupillaris; ob quod etiam quasi pupillaris dicitur, quâ parens v.g. sibi faciens Testamentum, liberis suis Furiosis, aut mente captis, puberibus, etiam emancipatis; legitimâ portione ipsi relicta, hæredem substituit. Quarta dicitur reciproca, seu brevisloqua, in qua Testator duos vel plures hæredes instituit, eosque sibi invicem substituit, instituo Cajum & Titium hæredes meos, eosque invicem substituo, ita ut si Titius non sit hæres, Cajus sit, & vice versa. Quinta dicitur denique Compendiosa, quæ verborum compendio plures in se continet substitutiones secundum diversa tempora, & ætates &c. ut cum dicit Testator, instituo filium meum hæredem, & si iste decesserit, substituo ei Cajum, quo in casu, si ante aditam hæreditatem, & ante Testatorem obierit v.g. filius, ex vulgari substitutione Cajus succedet: si verò post aditam hæreditatem, ante pubertatem tamen decesserit Filius, ex pupillari substitutione succedit Cajus.

§. III.

An per substitutionem pupillarem excludatur Mater à successione filij impuberis?

Quod per substitutionem pupillarem expressam excludatur mater impuberis filij, & omnes ascendentes per lineam maternam (ac multò magis Fratres, aut alij Consanguinei) à successione hujus, etiam quoad legitimam ex variis juris Civilis Textibus, & ex Cap.

*si Pater b. e. in 6. pater: quamvis enim, ut ait Pontifex in citat. capit. filius aut filia in testamento suo, matrem legitimâ portione, jure naturæ ipsi debita, privare non possit, potest tamen pater in testamento, quod Filio impuberi fecit, matrem omninò excludere, cum tale Testamentum non tam sit filij, qui matrem à legitimâ excludere non potest, si Testamentum facere possit, quam paternum filio impuberi factum, qui cum nihil uxori suæ debeat in Testamento à se facto, per substitutionem talem expressam, eam videtur omninò exclusam voluisse; neque tamen taliter exclusam ceteri debet Mater per substitutionem pupillarem tantum tacitam, quæ implicitè continetur sub vulgari expressa, si filius impubes scilicet, hæres non est, Cajus hæres esto; quia leges tantum loquuntur de substitutione expressa pupillari, quòd hæc scilicet matrem excludat, ergo non debet extendi ad odiosam exclusionem per tacitam pupillarem, nisi ex certis conjecturis appareat, mens patris testatoris, aut frater instituti, filius testatoris, substitutus sit, quia tunc præsumitur, quòd testator voluerit hunc filium substitutum uxori præferri. Vide plura circa hanc potissimum juris Civilis Materiam apud *Aut. Method. §. cit.**

§. IV.

De substitutione, quæ fit per fidei-commissionem?

Fidei Commissum in genere dici potest, quòd per intermediam personam sive per ministerium alterius alicui relinquatur. Du-

Duplex autem est tale fidei commissum, Universale aliud, aliud particulare. Universale est, quando hæres in testamento instituitur, vel ab intestato succedens, rogatur, vel jubetur, hæreditatem talem, seu ejus partem alteri tradere, quo in casu taliter rogatus, qui jubetur alteri tradere hæreditatem &c. fiduciarius hæres dicitur; & ille cui jubetur tradere, fidei Commissarius hæres dicitur; Particulare vero fidei Commissum est, quando res certa tamen in specie ab hærede alteri tradenda committitur, quod fidei Commissum jure novo nihil differt à legato.

Quod possit autem testator hæredem suum etiam filium sic gravare, concedunt communiter omnes, ita tamen, ut si pater filium hæredem tali onere gravavit, hæc semper tacita conditio, *si sine liberis mortuus fuerit*, subintelligi debeat, cum verisimile non sit, quod testator tali fidei commissio universali gravaturus fuisset filium, si de nepotibus, ex se descensuris, cogitasset, & extraneos substitutos his præferre voluisset, prout habetur in l. cum acutissimi 30. C. de Fidei Com. imò probabilius etiam est, quod si filio gravato in testamento patris, ut hæreditatem, quando sine liberis decedit, restituat certo cuidam substituto, si religionem filius hic ingrediatur, ac profiteatur, Monasterium tale (si bonorum, & successionis capax sit) excluso substituto, in bonis sui hujus professi succedat, prout habetur ex cap. in presentia 3. de probat. cum de patre taliter testante pie præsumi possit, quod per hanc suam substitutionem, non voluerit, aut filij professionem in religione impedire, aut

religioni præjudicare, præferendo extraneum substitutum, sed quod aliam, taliter substitueno, mentionem habuerit professionis religiose, hunc certissime etiam exceptum, a professione religiosa cogitasset, quod non præsumptio elidi potest, si detratia voluntate testatoris (alioquin bona penes familiam maneat, in tuentis) vel verbis clavis expressis, ex manifestis conjecturis colligatur, quod veritas tollit præsumptionem vel certe ingressus talis, ante legatum substitutum, factus fuisset, si fraudis nemini patrocinari debeat, contra actum onerosum talis clavis non esset, prout pluribus probatur, etiam casus exiipiendi varij.

§. V.

De deductione tum quarta Trebellianica ex fidei commissio hereditariis, tum legatima?

EX jure Civili constat, quod legatimæ suæ hereditatis, seu legitimæ, sive portio hæredis, non est legitimæ, cuius necessitas in testamento sunt, titulo hereditatis institutionis, abque omni gravamine religiose, ut nullum sit testamentum, si ius institutionis sit facta mentio, nullæ causæ legitimæ expressæ, vel omissionis; prout pluribus videtur apud Civilistas, qui portionem legitime volunt esse, de jure novo Testamentum sive tertiam partem hereditatis, si quatuor sunt liberi, si pauciores sunt liberi; sive quatuor, semissem sive dimidiam